

ΕΤΟΣ 60όν

15 Ἀπριλίου 2012

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 16 (3072)

Ο ΘΕΟΣ ΛΟΓΟΣ

Ἡ γνώση τοῦ Ἰησοῦ μέσα στό φῶς τῆς Ἀναστάσεως

Τό Εὐαγγέλιο πού διαβάζεται στή θεία Λειτουργία τῆς ἑορτῆς τῆς Ἀναστάσεως δέν εἶναι ἀναστάσιμο. Δέν ἀναφέρεται καθόλου στά γεγονότα τά σχετικά μέ τήν ἀνάσταση τοῦ Κυρίου μας. Προέρχεται ἀπό τό πρώτο κεφάλαιο τοῦ κατά Ἰωάννην Εὐαγγελίου καί ὁμιλεῖ γιά τή θεϊκή φύση τοῦ μονογενοῦς Υἱοῦ καί Λόγου τοῦ Θεοῦ. Ἄλλιά καί σέ ὀλη τή χαρμόσυνη περίοδο ἀπό τήν Ἀνάσταση μέχρι τήν Πεντηκοστή, στίς ἐκκλησίες ἀναγινώσκονται περικοπές ἀπό τό κατά Ἰωάννην Εὐαγγέλιο. Αὐτό συμβαίνει, ἐπειδή τό Εὐαγγέλιο αὐτό εἶναι τό θεολογικότερο ἀπό τά τέσσερα. Τά κείμενά του, τά ὁποῖα ἐπικεντρώνονται κυρίως σέ βαθιά θεολογικούς λόγους τοῦ Κυρίου, διαφέρουν κατά πολὺ ἀπό τά κείμενα τῶν τριῶν προηγουμένων Εὐαγγελίων. Ὅταν κάποιος μετά τήν ἀνάγνωση τῶν τριῶν πρώτων Εὐαγγελίων ἀρχίζει νά διαβάζει τό Εὐαγγέλιο αὐτό, αἰσθάνεται ἔντονα ὅτι εἰσέρχεται σέ κάτι τό καινούργιο, σέ ἕναν χώρο πού εἶναι πολὺ ἐκδηλῆ ἡ παρουσία τοῦ Θεοῦ καί τῶν θείων καί ὑπερφυσικῶν διδασκαλιῶν τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ.

Γι' αὐτόν ἀκριβῶς τό λόγο τό Εὐαγγέλιο τοῦ Ἰωάννου ταιριάζει στήν Πασχαλινή περίοδο, κατά τήν ὁποία, ὅπως θαυμάσια ἴδξει ὁ ἀναστάσιμος κανόνας, ὅλα εἶναι βουτηγμένα μέσα στό φῶς, καί ἔμεῖς μέσα στό φῶς τῆς ἀναστάσεως ἑορτάζουμε τήν ἀρχή μιᾶς νέας ζωῆς, πού χαρακτηρίζεται ἀπό τήν αἰώνια εὐφροσύνη καί τή νέκρωση τοῦ θανάτου. Βρισκόμενοι λοιπόν μέσα στήν ἄφθονη χάρη καί τό φῶς τῆς ἀναστάσεως, ἔχουμε δυναμωμένα τά αἰσθητήρια τῆς ψυχῆς μας, ὥστε νά δοῦμε καί νά κατανοήσουμε τόν Κύριό μας Ἰησοῦ

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ - ΑΛΗΘΩΣ ΑΝΕΣΤΗ

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Ίωάν. α΄ 1-17)

Ὁ Χριστός, τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν

Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος, καὶ ὁ Λόγος ἦν πρὸς τὸν Θεόν, καὶ Θεὸς ἦν ὁ Λόγος. Οὗτος ἦν ἐν ἀρχῇ πρὸς τὸν Θεόν. Πάντα δι' αὐτοῦ ἐγένετο, καὶ χωρὶς αὐτοῦ ἐγένετο οὐδὲ ἓν ὃ γέγονεν. Ἐν αὐτῷ ζωὴ ἦν, καὶ ἡ ζωὴ ἦν τὸ φῶς τῶν ἀνθρώπων. Καὶ τὸ φῶς ἐν τῇ σκοτίᾳ φαίνει, καὶ ἡ σκοτία αὐτὸ οὐ κατέλαβεν. Ἐγένετο ἄνθρωπος ἀπεσταλμένος παρὰ Θεοῦ, ὄνομα αὐτῷ Ἰωάννης. Οὗτος ἦλθεν εἰς μαρτυρίαν, ἵνα μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ φωτός, ἵνα πάντες πιστεῦσωσι δι' αὐτοῦ. Οὐκ ἦν ἐκεῖνος τὸ φῶς, ἀλλ' ἵνα μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ φωτός. Ἦν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ὃ φωτίζει πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον. Ἐν τῷ κόσμῳ ἦν, καὶ ὁ κόσμος δι' αὐτοῦ ἐγένετο, καὶ ὁ κόσμος αὐτὸν οὐκ ἔγνω. Εἰς τὰ ἴδια ἦλθε, καὶ οἱ ἴδιοι αὐτὸν οὐ παρέλαβον. Ὅσοι δὲ ἔλαβον αὐτόν, ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν τέκνα Θεοῦ γενέσθαι, τοῖς πιστεύουσιν εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Οἱ οὐκ ἐξ αἱμάτων, οὐδὲ ἐκ θελήματος σαρκός, οὐδὲ ἐκ θελήματος ἀνδρός, ἀλλ' ἐκ Θεοῦ ἐγεννήθησαν. Καὶ ὁ Λόγος σὰρξ ἐγένετο, καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν, καὶ ἐθεασάμεθα τὴν δόξαν αὐτοῦ, δόξαν ὡς μονογενοῦς παρὰ Πατρός· πλήρης χάριτος καὶ ἀληθείας. Ἰωάννης μαρτυρεῖ περὶ αὐτοῦ, καὶ κέκραγε λέγων· Οὗτος ἦν ὃν εἶπον· Ὁ ὀπίσω μου ἐρχόμενος, ἔμπροσθέν μου γέγονεν· ὅτι πρῶτός μου ἦν. Καὶ ἐκ τοῦ πληρώματος αὐτοῦ ἡμεῖς πάντες ἐλάβομεν, καὶ χάριν ἀντὶ χάριτος. Ὅτι ὁ νόμος διὰ Μωσέως ἐδόθη· ἡ χάρις καὶ ἡ ἀλήθεια διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐγένετο.

πλημμυρισμένο ἀπὸ τὸ φῶς τῆς θεϊκῆς του δόξας καὶ νὰ ἐμβαθύνουμε στὰ ὑψηλὰ διδάγματα τῆς Ἐκκλησίας, τὰ ὁποῖα ἐκθέτει μὲ θαυμαστό τρόπο ὁ εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης στὸ Εὐαγγέλιό του.

Ἰησοῦς ὁ Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ

Ἀπὸ τὴν ἀρχὴ τοῦ Εὐαγγελίου του ὁ Ἰωάννης ὁ Θεολόγος διακηρύσσει τὴ θεότητα τοῦ Ἰησοῦ. Ὁ Ἰησοῦς εἶναι ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ. Ὡς Λόγος τοῦ Θεοῦ ὑπάρχει ἀπὸ μιᾶς ἀρχῆς, εἶναι πάντοτε μαζί μὲ τὸν Θεὸ Πατέρα του καὶ εἶναι Θεός. Ὅλα αὐτὸς τὰ δημιούργησε καὶ χωρὶς αὐτόν δέν ἔχει δημιουργηθεῖ κανένα ἀπὸ τὰ δημιουργήματα. Αὐτὸς εἶναι τὸ φῶς τοῦ κόσμου, ὅπως καὶ ὁ Πατέρας του εἶναι φῶς (Α΄ Ἰωάν. 1,5: «Ὁ Θεὸς φῶς ἐστὶ καὶ σκοτία ἐν αὐτῷ οὐκ ἔστιν οὐδεμία»). Εἶναι ὁ μονογενὴς Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, δηλαδή ὁ μόνος κατὰ φύσιν Υἱὸς καὶ γόνος τοῦ Θεοῦ Πατρός. Ἐνσαρκώθηκε, δηλαδή ἐγίνε ἀνθρωπος, καὶ σκηνώσῃ, δηλαδή κατοίκησῃ, ἀνάμεσά μας. Ὅσοι πίστευσαν σὲ αὐτόν καὶ τὸν ἔλαβαν μέσα τους διὰ μέσου τοῦ βαπτίσματος, ἀπέλαβαν, ὡς χάρις δοσμένη ἀπὸ αὐτόν (Ἰωάν. 1,16-17), τὴν υἰοθεσίαν ἀπὸ τὸν Θεό· ἐγίναν τέκνα Θεοῦ (στ. 12).

Ἡ χρῆσις τῆς λέξεως «Λόγος»

Ὁ εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης χαρακτηρίζει τὸν μονογενὴ Υἱὸ τοῦ Θεοῦ ὡς Λόγο τοῦ Θεοῦ. Ὅπως σημειώνει ὁ ἅγιος Νεκτάριος ὁ θαυματουργός, τὸ ὄνομα

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Ἐν ἀρχῇ ὑπῆρχεν ὁ Λόγος καί ὁ Λόγος ἦτο πρὸς τὸν Θεόν καὶ Θεὸς ἦτο ὁ Λόγος. Αὐτὸς ὑπῆρχε ἐν ἀρχῇ πρὸς τὸν Θεόν. Ὅλα ἐγίναν δι' αὐτοῦ καὶ χωρὶς αὐτὸν τίποτε δὲν ἐγινε ἀπὸ ὅσα ἔχουν γίνει. Μέσα εἰς αὐτὸν ὑπῆρχε ζωὴ καὶ ἡ ζωὴ ἦτο τὸ φῶς τῶν ἀνθρώπων. Καὶ τὸ φῶς φωτίζει εἰς τὸ σκοτάδι ἀλλὰ τὸ σκοτάδι δὲν τὸ κατενίκησε. Παρουσιάσθηκε κάποιος ἄνθρωπος, ἀπεσταλμένος ἀπὸ τὸν Θεόν, τοῦ ὁποῖου τὸ ὄνομα ἦτο Ἰωάννης. Αὐτὸς ἦλθε χάριν μαρτυρίας, νὰ μαρτυρήσῃ διὰ τὸ φῶς, διὰ νὰ πιστέψουν ὅλοι δι' αὐτοῦ. Δὲν ἦτο ἐκεῖνος τὸ φῶς ἀλλὰ ἦλθε νὰ μαρτυρήσῃ διὰ τὸ φῶς. Τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, τὸ ὁποῖον φωτίζει κάθε ἄνθρωπον, ἦρχετο εἰς τὸν κόσμον. Εἰς τὸν κόσμον ἦτο καὶ ὁ κόσμος δι' αὐτοῦ ἐγινε ἀλλ' ὁ κόσμος δὲν τὸν ἀνεγνώρισε. Εἰς τοὺς δικούς του ἦλθε ἀλλ' οἱ δικοὶ του δὲν τὸν ἐδέχθησαν. Εἰς ὅσους ὁμως τὸν ἐδέχθησαν, ἔδωκε ἐξουσίαν νὰ γίνουν παιδιὰ τοῦ Θεοῦ, εἰς ἐκείνους δηλαδὴ πού πιστεύουν εἰς τὸ ὄνομά του, οἱ ὁποῖοι οὔτε ἀπὸ αἵματα οὔτε ἀπὸ τὸ θέλημα σαρκὸς οὔτε ἀπὸ τὸ θέλημα ἀνδρὸς ἀλλ' ἀπὸ τὸν Θεόν ἐγεννήθησαν. Καὶ ὁ Λόγος ἐσαρκώθηκε καὶ ἔμεινε μετὰ ἡμῶν καὶ εἶδαμε τὴν δόξαν του, μίαν δόξαν πού ἔχει ἕνας μονογενὴς Υἱὸς ἀπὸ τὸν Πατέρα, γεμάτος χάριν καὶ ἀλήθειαν. Ὁ Ἰωάννης μαρτυρεῖ δι' αὐτὸν καὶ ἐφώνησε, «Αὐτὸς εἶναι διὰ τὸν ὁποῖον εἶπα, Ἐκεῖνος, πού ἔρχεται ὕστερα ἀπὸ ἐμέ, εἶναι ἀνώτερος ἀπὸ ἐμέ, διότι ὑπῆρχε πρὶν ἀπὸ ἐμέ». Καὶ ἀπὸ τὸ πλήρωμα αὐτοῦ ἐπήραμε ὅλοι ἐμεῖς καὶ τὴν μίαν χάριν κατοῦν τῆς ἀλλης· διότι ὁ νόμος ἐδόθηκε διὰ τοῦ Μωϋσέως· ἡ χάρις καὶ ἡ ἀλήθεια ἦλθαν διὰ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέηλα, Ἀρχιμ. Εὐδ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀληβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)

«λόγος» φαίνεται ὅτι ἀποδιδόταν στὸν Ἰησοῦ ὡς δηλωτικὸ τοῦ θεϊκοῦ χαρακτῆρα του καὶ ἀπὸ τοὺς ὑπολοίπους ἀποστόλους μετὰ τὴν Ἀνάληψή του. Αὐτὸ φαίνεται καὶ ἀπὸ τὸ κατὰ Λουκᾶν Εὐαγγέλιον, στὸ ὁποῖο ὁ Εὐαγγελιστὴς γράφει ὅτι συνέταξε τὴ διήγηση τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου του «καθὼς παρέδωκαν οἱ ἀπ' ἀρχῆς αὐτόπται καὶ ὑπηρέται γενόμενοι τοῦ λόγου».

Ἐπίσης, στὴν Παλαιὰ Διαθήκη στὸ πρῶτο κεφάλαιο τῆς Γενέσεως ἐπαναλαμβάνεται συνεχῶς ἡ φράση: «Καὶ εἶπεν ὁ Θεός»· περιγράφεται ὁ Θεὸς νὰ δημιουργεῖ τὰ πάντα μὲ τὸν λόγον του. Γι' αὐτὸ καὶ σέ διάφορα χωρία τῆς Γραφῆς λέγεται ὅτι ὁ Θεὸς εἶπε καὶ δημιουργήθηκαν τὰ διάφορα δημιουργήματα. Ὁ 32ος Ψαλμὸς μάλιστα λέει ὅτι «τῷ λόγῳ τοῦ Κυρίου οἱ οὐρανοὶ ἐστερεώθησαν καὶ τῷ πνεύματι τοῦ στόματος αὐτοῦ πᾶσα ἡ δύναμις αὐτῶν», ἐνῶ ὁ 106ος λέει προφητικὰ γιὰ τὸν Θεό: «Ἀπέστειλε τὸν λόγον αὐτοῦ καὶ ἴασατο αὐτούς» (ἔστειλε τὸν λόγον του καὶ τοὺς θεράπευσε). Αὐτὸς ὁ Λόγος καὶ τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ, οἱ ὁποῖοι στὴν Παλαιὰ Διαθήκη ἔδιναν τὴν ἐντύπωση ἀπρόσωπων δυνάμεων καὶ ἰδιοτήτων τοῦ Θεοῦ, διακηρύσσονται στὴν Καινὴ ὅτι εἶναι θεῖα λογικὰ Πρόσωπα πού συνυπάρχουν ἀπὸ μιᾶς ἀρχῆς μαζὶ μὲ τὸν Θεὸ Πατέρα καὶ συναποτελοῦν μαζὶ του τὸν ἕνα τρισυπόστατο Θεό.

15 Ἀπριλίου 2012: ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΑΣΧΑ
«Η ΖΩΗΦΟΡΟΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΥ ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΟΣ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ
ΧΡΙΣΤΟΥ». Κρήσκεντος μάρτυρος. Λεωνίδου μάρτυρος (ἐπισκόπου Ἀθηνῶν).
Ἦχος: — Ἐωθινόν: — Ἀπόστολος: Πράξ. α' 1-8 – Εὐαγγέλιον: Ἰωάν. α' 1-17.
Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 22 Ἀπριλίου, Ἀντίπασχα (τοῦ Θωμᾶ).
Ἀπόστολος: Πράξ. ε' 12-20 – Εὐαγγέλιον: Ἰωάν. κ' 19-31.

Ἡ προσφορά τοῦ Λόγου στὸν κόσμον

Ὁ εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης σημειώνει ὅτι ὁ Λόγος πού ἐνανθρώπησε γιὰ χάρη μας φέρει τὴν πληρότητα τῆς χάριτος καὶ τῆς ἀλήθειας. Σέ ὅσους πιστεύουν σ' αὐτόν, ὁμολογοῦν τὸ ὄνομά του καὶ τὸν λαμβάνουν μέσα τους, δὲν δίνει ἀπλῶς ἕναν νόμον μὲ ἐντολές, ὅπως ὁ Μωυσῆς στὴν Παλαιὰ Διαθήκη, ἀλλὰ προσφέρει ἀπὸ τὴ χάρη του καὶ τὴν ἀλήθειά του. Ἰδοὺ λοιπὸν τί καινὸ καὶ σωτήριον ἔφερε στὴν ἀνθρωπότητα ὁ Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ· τὴ χάρη καὶ τὴν ἀλήθεια (Ἰωάν. 1,17). Διὰ μέσου αὐτοῦ γνωρίσαμε τὴ σωτήρια ἀλήθεια τοῦ ἑνὸς Τριαδικοῦ Θεοῦ καὶ μετέχουμε στὰ μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας, διὰ τῶν ὁποίων χορηγεῖται σέ μᾶς ἡ θεία χάρη, ἡ ὁποία μᾶς ἀγιάζει, μᾶς θεοποιεῖ, μᾶς δωρίζει τὴν αἰώνια ζωὴ καὶ τὴν ἀνάσταση. Ἄς μὴν ἀπομακρυνόμαστε λοιπὸν οὔτε στὸ ἐλάχιστον ἀπὸ τὴν ἀλήθεια καὶ ἀπὸ τὴ χάρη τῶν μυστηρίων τῆς Ἐκκλησίας, γιὰ νὰ καταρῆθῃ στὸν καθένα μας ὁ θάνατος καὶ νὰ ζοῦμε αἰώνια ὡς τέκνα τοῦ ζῶντος Θεοῦ.

Ἄρχιμ. Π. Κ.

ΜΑΘΗΤΕΙΑ ΣΤΗΝ ΟΜΟΡΦΙΑ

(Φιλοκαλικές Δοκιμές) Πρεσβυτέρου Μιχαὴλ Σπ. Καρδαμάκη.

Σχῆμα 14x21, σελίδες 443.

Ἀπὸ τίς ἐκδόσεις τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: 1) Κάθε Σάββατο καὶ ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τὸ κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στὸν Ἱ. Ναὸ Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προηγεῖται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ, στὴν ὁποία περιστασιακῶς θά χοροστατεῖ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος καὶ θά ὁμιλεῖ. 2) Κάθε Παρασκευὴ καὶ ὥρα 5.30 μ.μ. γίνεται τὸ κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου» στὸν Ἱ. Προσκυνηματικὸ Ναὸ Ἁγίας Βαρβάρας στὸν ὁμώνυμο Λῆμον Ἀττικῆς. Προηγεῖται ἡ Παράκληση τῆς Ἁγίας καὶ ὁμιλεῖ ἕνας ἀπὸ τοὺς Ἐφημερίους τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἔβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καὶ ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰαοῦ 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής· Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπὸ τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τὸν κόσμον μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr